



Til lovforslag nr. L 106

Folketinget 2013-14

Betænkning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 17. januar 2014

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død)

[af justitsministeren (Karen Hækkerup)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 14. januar 2014 og var til 1. behandling den 15. januar 2014. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 1 møde.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 6. december 2013 dette udkast til udvalget, jf. UUI alm. del – bilag 23. Den 14. januar 2014 sendte justitsministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 3 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget er tilfredse med, at et bredt flertal i Folketinget kunne komme til enighed om at indgå den aftale, der danner grundlag for lovforslaget. V og KF mener ikke, at personer med tidsbegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt skal have inddraget deres opholdstilladelse, fordi deres ægtefælle dør. Partierne er af den overbevisning, at personer, der har udvist vilje og evne til at integrere sig i det danske samfund, skal kunne beholde deres opholdstilladelse i en sådan situation. V og KF stemmer derfor for lovforslaget.

Enhedslistens medlemmer af udvalget konstaterer med tilfredshed, at et meget stort flertal i Folketinget er af den opfattelse, at når en person, som har fået familiesammenført

en udenlandsk ægtefælle hertil, dør, skal den udenlandske ægtefælle og denne ægtefælles børn ikke automatisk miste opholdstilladelsen.

At ændre udlændingeloven havde ganske vist ikke været nødvendigt for at sikre dette. Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (side 3, 1. spalte, nederst), er der allerede inden denne lovændrings vedtagelse og ikrafttræden mulighed for, at en familiesammenført udlænding, der har boet mindre end 2 år i Danmark, og hvis danske ægtefælle dør, kan beholde sin opholdstilladelse. Der står i bemærkningerne, at dette »efter praksis« ville kræve, at der »forelå særlige omstændigheder«.

Selv om det således havde været nok at ændre praksis, har EL ingen problemer med at støtte lovforslaget. Dels er der tale om et fremskridt og en lempelse af en art, som EL gerne ser mange flere af, dels er en egentlig lovændring under alle omstændigheder mere tydelig og mere holdbar end en praksisændring.

EL undrer sig over, at vægten i lovforslaget lægges på morens eller farens »vilje og evne til at integrere sig her i landet« frem for på barnets tarv. EL er enig med bl.a. Red Barnet, Børnerådet, Børns Vilkår og Institut for Menneskerettigheder, som alle i høringssvar til lovudkastet kritiserer, at hensynet til barnet ikke er vægtes i lovforslaget.

EL havde foretrukket en lovændring, der udtrykkeligt henviste til, at hensynet til barnets tarv er afgørende i sager, hvor den herboende ægtefælle dør relativt kort efter en familiesammenføring, og vil fortsat arbejde for en sådan ændring.

Et *mindretal* i udvalget (DF) vil hverken stemme for eller imod lovforslaget ved 3. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker følgende:

For nyligt kom den i medierne meget omtalte pige Im tilbage til Danmark. Det var glædeligt. Forud var gået en lang og uskøn proces, der ikke tjener regeringen og folkestyret

det mindste til ære. Kort fortalt mistede en thailandsk kvinde og hendes 7-årige datter, Im, henholdsvis deres ægtemand og stedfar som døde af kræft. Det blev vurderet, at tilknytningen var større til Thailand end til Danmark, og så skulle mor og datter ud af Danmark. Beslutningen om udvisningen af Im og hendes mor er forsøgt fremstillet, som om dette første udfald af sagen skulle være Dansk Folkepartis skyld. Men virkeligheden er den, at familien kom til Danmark, da DF var en del af flertallet, og blev smidt ud på et tidspunkt, hvor det var den nuværende regering, Liberal Alliance og Enhedslisten, der i fællesskab stod for udlændingepolitikken.

Der er mange andre udlændinge, som DF (og sikkert også mange danskere) hellere end gerne så blev smidt ud af kongeriget. Bare se på alle de kriminelle udlændinge, vi har rendende rundt. Her burde regeringen få nogle flere smidt ud. Men politikken på dette område må regeringen selv redegøre for, ligesom regeringen og dens flertal selv må gøre rede for, at de imod DF's anbefaling har valgt at forringe klagemulighederne på udlændingeområdet.

Sagen om den thailandske familie vakte voldsomt røre, da den kom frem i medierne i november 2013, men såvel daværende justitsminister Morten Bødskov (S) som statsminister Helle Thorning-Schmidt (S) afviste, at der var noget som helst, som de kunne gøre. DF mente derimod, at Justitsministeriet burde have undersøgt, hvilke muligheder der forelå i den eksisterende lovgivning, for at familien kunne have fået ophold på et andet grundlag og altså uden at gennemføre en særlov med tilbagevirkende kraft. Den mulighed nægtede regeringen at undersøge. Resultatet blev, at Folketingets partier satte sig sammen og lavede en særlov med tilbagevirkende kraft – noget, som flere partier ellers havde bedyret, at regeringen ikke kunne.

Forløbet har været noget rod, og desværre er det åbenbart sådan, at ingen andre partier end DF kan se det problematiske i, at Folketinget lovgiver med tilbagevirkende kraft på grund af et pres udefra og på grund af et pres fra medierne.

Der kommer mange udlændinge til Danmark i disse år, og nogle af disse udviser Danmark igen, også selv om der er tale om børn. Når Folketinget har vedtaget dette lovforslag, kan andre udviste børn og deres familier – med andre personlige problemstillinger – mere eller mindre med rette komme og forlange, at også deres individuelle sag skal tages op og blive genstand for særlig lovgivning. De kan forlange, at også de skal have en særlig lovgivning, som er skræddersyet til dem. De kan komme og kræve, at deres egen skræddersyede lov ligesom dette lovforslag, som der er et stort flertal for i Folketinget, skal gælde med tilbagevirkende kraft.

For sådanne andre grupper af udlændinge, der ligesom Im og hendes mor er ulykkelige over at blive udvist, vil det blive oplevet som dobbeltmoralisk, hvis Folketinget afviser

at blande sig i netop deres sag. Hvis Folketinget så – endnu en gang – siger ja til at lave om på lovgivningen for at tilpasse sig særlige problemstillinger, igen efter massivt mediepres, skal Folketingets medlemmer igen til at sagsbehandle en række gamle sager, hvor der måske er tale om, at Danmark har udvist til meget konfliktfyldte og urolige lande. Hvor er vi så på vej hen i en tid, hvor indvandringen i forvejen er rekordhøj?

Derfor kommer, at lovgivningen allerede i dag giver mulighed for, at en familiesammenført udlænding og dennes barn kan få forlænget deres opholdstilladelse, selv om grundlaget for familiesammenføringen ikke længere er til stede, som f.eks. hvis den familiesammenførte voksne udlændings ægtefælle skulle afgå ved døden. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger (side 3), at der gennem en længere årrække har gjaldt en praksis, hvor Udlændingestyrelsen som udgangspunkt meget sjældent nægter at forlænge en sådan opholdstilladelse som familiesammenført, hvis udvisningen vurderes til at virke særlig belastende for de berørte udlændinge.

DF har fået kritik, fordi vi ikke vil støtte dette lovforslag. Men det handler ikke om Im og hendes mor. DF hilser tværtimod Im og hendes mor velkommen tilbage med en klar melding om, at de aldrig skulle have været udvist fra Danmark. Ims mor har, så vidt vides, været et eksempel til efterlevelse for en hel del andre herboende udlændinge. Hun har vist lyst, vilje og evne til at integrere sig i Danmark. DF's modstand handler om, at et stort flertal i Folketinget er ude på et voldsomt skråplan. DF advarer imod, at der udvikler sig en praksis i folketingsalen, hvor skiftende regeringer laver lovgivning på udlændingeområdet med tilbagevirkende kraft på baggrund af enkeltsager, hvis sagsakter medlemmerne formentlig heller ikke har set.

Vi risikerer at udvikle os til et mediedemokrati, hvor de med den bedste adgang til medierne får det, som de vil have det. Sjældne sager som denne bør håndteres i de ansvarlige ministerier, og den til enhver tid siddende minister bør undtagelsesvis og i ganske særlige tilfælde gribe ind og standse en urimelig udvisning. Sådan skulle den pågældende sag have været håndteret og ikke med en særlov på udlændingeområdet. Det er således ikke den pågældende familie, som danner baggrund for lovforslaget, som DF vender sig imod, men selve håndteringen og den valgte metode i forhold til at løse problemet.

Inuit Ataqtigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Trine Bramsen (S) Troels Ravn (S) fmd. Karen J. Klint (S) Lennart Damsbo-Andersen (S) Maja Panduro (S)

Mette Reissmann (S) Jeppe Bruus (S) Zenia Stampe (RV) Liv Holm Andersen (RV) Marlene Borst Hansen (RV)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) Annika Smith (SF) Johanne Schmidt-Nielsen (EL) Pernille Skipper (EL)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL) Jakob Engel-Schmidt (V) Peter Christensen (V) Karen Ellemann (V) Michael Aastrup Jensen (V)

Fatma Øktem (V) Karen Jespersen (V) Karsten Lauritzen (V) Inger Støjberg (V) Martin Henriksen (DF)

Peter Skaarup (DF) nfm. Christian Langballe (DF) Marie Krarup (DF) Merete Riisager (LA) Tom Behnke (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	16	Sambandsflokkurin (SP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Liberal Alliance (LA)	9		

Oversigt over bilag vedrørende L 106

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra justitsministeren
2	Supplerende høringssvar fra Foreningen af Udlændingeretsadvokater, fra justitsministeren
3	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	Udkast til betækning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 106

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om der med lovforslaget i højere grad vil blive taget hensyn til barnets tarv i sager, hvor en familiesammenført udlænding mister sin herboende ægtefælle ved dødsfald, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm., om en familiesammenført udenlandsk mor, der har mistet sin herboende ægtefælle ved dødsfald, og hendes børn vil kunne miste opholdstilladelsen, hvis moren på grund af eksempelvis traumatisering, sygdom eller børnefødsler har været ude af stand til at integrere sig her i landet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om udlændingemyndighederne i sager af den type, som lovforslaget omfatter, vil være forpligtet til at tillægge hensynet til barnets tarv øget vægt, hvis Folketinget på et senere tidspunkt vedtager at inkorporere FN's konvention om barnets rettigheder i dansk lovgivning, til justitsministeren, og ministerens svar herpå